

De nieuwe Nete

Jaargang 4 - n° 2 - oktober 2010

10 jaar Ons Gedacht Topmomenten

Europees jaar van de
armoedebestrijding
Grote armoede-enquête

Kunstproeven
Kunstenaars verdrijven muizen

De nieuwe Nete

Beste lezer,

Voor u ligt een feestnummer van De Nieuwe Nete.

We vieren feest omdat Ons Gedacht dit jaar 10 jaar bestaat. Al 10 jaar lang komen mensen samen om te vechten tegen armoede, om elkaar te ondersteunen en om solidair te zijn. In dit feestnummer vindt u foto's van vroeger, een overzichtje van wat er in die 10 jaar allemaal gebeurde, waarom mensen naar Ons Gedacht (blijven) komen, waar ze de energie vinden om zich in te zetten ...

Eén van de projecten binnen Ons Gedacht dat veel mensen energie en kracht geeft, is Kunstproeven. Wat er binnen Kunstproeven allemaal gebeurt, leest u in dit nummer. De gedichten van de mensen van de schrijfzolder geven De Nieuwe Nete een poëtisch tintje.

Verder is 2010 het Europees jaar van de bestrijding van de armoede en sociale uitsluiting. Naar aanleiding hiervan trok de redactieraad trok op pad om aan "de man in de straat" te vragen wat hij of zij over armoede denkt. Ook mensen die het kunnen weten, mensen in armoede, kropen in hun pen en vertellen wat armoede en uitsluiting voor hen betekent.

Veel leesplezier,

*De enthousiaste redactieraad
van De Nieuwe Nete*

Sams column

Het is raar.

Het is toch waar, hé. Alez, het zal je maar over komen. Hoe je leven kan veranderen.

Het was ergens in het jaar 1999. Toen ik naar de voedselbank ging en daar iemand ontmoette, een mooie, jonge dame. Ze sprak met een Limburgs accent en ze stelde zich voor als Martine Knuts van Priso. Wat Priso wilde zeggen kwam ik later te weten, het was het Provinciaal Instituut voor Samenlevingsopbouw. Enfin, ze maakte een afspraak met mij om eens langs te komen voor een babbeltje. Ik stemde toe maar ik had mij voorgenomen om niets te kopen. Je weet maar nooit.

Toen ze na enkele dagen bij mij aanbelde, ze had geluk dat ik thuis was want ik was het al vergeten, liet ik haar binnen met de gedachte van wat gaan we nu krijgen. Ze vertelde mij dat ze een rondvraag deed om mensen bijeen te krijgen voor een woonvergadering. Na aandachtig geluisterd te hebben stemde ik toe om mee te doen. Ze stelde ook voor om mee te werken als hulpje voor van alles en nog wat. Ik stemde alweer toe (had toch niks te doen).

En zo ontstond de eerste vergadering in de wijk de Pettendonk. Er werd ernstig gepraat over de problemen die mensen hadden met hun huisbazen (huisjesmelkers) en hun woningen.

Intussen tijd waren de gelederen versterkt met Magda. Zij had sociologie gestudeerd en kon alles goed verwoorden. Het heeft een lange tijd geduurd voor we resultaat hadden, maar het resultaat was niet slecht. Er is momenteel zelfs een wet die huisbazen verplicht om hun woningen in orde te brengen volgens de opgelegde normen.

Er kwam nog een kracht bij, Els, die na verloop van tijd de taak van Martine overnam om het bureau te leiden. We waren al een tijdje overgeschakeld op het project 'Geld en budget'. Er werd veel in groep nagedacht, dat liep een tijdje goed en on-

dertussen was de doelgroep daar. Ons Gedacht was ontstaan.

We deden verschillende marktacties en toen Els terug naar Mechelen ging kwam Goedele, een heel lieve jonge dame met de juiste inzet. Door haar hebben we een studiedag in de muziekacademie gehad. Die was heel goed, er was veel volk, ook mensen uit de plaatselijke politiek. Ondertussen is het Straathoekwerk gestart. Vicky en Kurt begonnen met een kookgroep die in feite uitliep tot de voorbode van het Sociaal Restaurant in samenwerking met Ons Gedacht en Samenlevingsopbouw (de naam Priso was veranderd).

Toen waren we heel druk bezig met het project 'Onderwijs en mensen in armoede'.

Opnieuw een verschuiving en Bart (terug een Limburger) deed zijn intrede. Ons Gedacht vzw was ontstaan en we begonnen met Kunstproeven. Dat was heel plezant. Er was wel wat inzet van de mensen nodig en daarom werd Jenne aangeworven. Tegelijk werkten we met Leen die het project klimaatwijken mee opzette. Herinner je de spelletjes met die sleutels om de kotjes met prijzen erin te openen op de Grote Markt? Heel mooie prijzen waren dat!

Na Bart kwam Kristof die heel gedreven was. Mensen, we hebben heel wat uurtjes op de zolder doorgebracht met van gedachten te wisselen om de wereld te verbeteren (het is bij gedachten gebleven). Tja, een mens mag toch eens dromen, hé. Bart nam afscheid en Anita deed haar intrede. Een zeer bekwaam iemand en ze was erg luistervaar dig. Ze kon goed tegen grappen die regelmatig uitgestoken werden. Ge moet op je poten staan, met zo'n twee clowns als medewerkers. Maar ze hadden haar wel graag.

Toen ontstond de homelesscup samen met Kurt, Vicky en Kristof. Ik was er niet bij betrokken. Het interesseerde mij niet zo, tot... ik mocht koken voor de mensen NIKE (sponsors van de homelesscup). Toen was ik verleid om het een en ander te doen voor de ploeg.

We zijn in de loop der jaren al een keer of vijf op kamp geweest, waar ik het plezier had om te koken voor de mensen gedurende drie dagen. Dit jaar gaan we naar Vorselaar, een heel mooie kamp in een schoon domein.

Nu ga ik afsluiten, anders blijf ik schrijven en het moet toch in het krantje passen, hé.

Ons Gedacht bestaat 10 jaar!

Ons Gedacht bestaat (meer dan) 10 jaar! Een aantal Ons Gedachters vertellen wat in die tien jaar een top-moment was voor hen. En wat Ons Gedacht voor hen betekent. Zowel de medewerkers van het eerste uur als mensen die nog niet zo lang actief zijn binnen Ons Gedacht komen aan het woord.

Een aantal topmomenten

"De jaarlijkse barbecue. Omdat ik dan kan zingen voor de mensen. Op dat moment kan ik ook iets doen. iets betekenen voor anderen." (Erwin)

"Toen de barbecue nog in de tuin van de Kluis was. Dat had wel iets." (Sussana)

"Het eerste weekend van Ons Gedacht. Ik heb daar leren vergaderen. Ik had ervóór nog nooit vergaderd. Ik heb mij toen geïntegreerd in de groep. Ik heb met iedereen gepraat en twee nachten bijna niet geslapen." (Paul)

"Het Ons Gedacht-weekend. Daar leer je elkaar beter kennen." (Sandra)

"De opening van het Open Atelier was een tof moment." (Bert)

"De film van Kunstproeven. Door die film begrepen mensen ineens wat we aan het doen waren." (Kristof)

"Een topmoment was dat we dankzij een petitie die we wilden doen heel wat veranderd hebben in het sociaal restaurant. Doordat we met een groep waren hadden we kracht en konden we iets bereiken. Hierdoor is ook Nathalie terug in het sociaal restaurant." (Erwin)

"Mijn beste moment waren de workshops digitale fotografie. Ik heb veel geleerd. Het was een goede groep. Er is veel vriendschap onder elkaar." (Annita)

Maar al snel ging het ook over wat Ons Gedacht betekent, waarom mensen blijven komen, wat ze vinden bij Ons Gedacht.

| "Sfeer en vriendschap"

"Ik kom hier vandaag voor de eerste keer. Ik vind dat er een toffe sfeer is. Ik kom zeker nog terug." (Yves)

2000

2001

2002

2003

2005

2006

"Je vindt hier vriendschappen." (Paul)

"Ik deed vroeger al mee met Kunstproeven. Ik vind het belangrijk om met mensen te kunnen praten en om samen te zijn met mensen." (Greet)

"Zich aanvaard voelen binnen de groep, bij een groep horen"

"Ge moogt hier zijn wie da ge zijt en doen wat da ge kunt. Als je iets wilt leren dan hebben de mensen hier geduld!" (Marleen)

"Ik kan hier mijn ding doen. Je wordt direct aanvaard zoals je bent. Je wordt hier niet buiten gekeken." (Bert)

"Nieuwe dingen leren kennen, begrip en ondersteuning vinden bij anderen"

"Op vergaderingen hoor je dingen die je niet wist. Je vindt raad bij andere mensen die hetzelfde hebben meegemaakt." (Sussana)

"Ik kom voor de mensen. Ge moet niet alles vertellen. Een half verhaal is genoeg en ze verstaan u. Bij veel mensen moet ge het een paar uur uitleggen voor ze u verstaan. Ge moet u hier niet altijd verantwoorden. Ge kunt hier vrij spreken want er zijn geen gevolgen aan verbonden. Soms krijgt ge wel eens tegenwind maar dat kan leerrijk zijn. Dat schudt u soms wakker." (Christel)

Ge moet in Ons Gedacht niet altijd iets vertellen om erbij te horen. Bij het OCMW moet je altijd vanalles vertellen om iets te krijgen...(...)

"Als ik problemen had was dit één van de weinige plekken waar ik opgevangen werd. Ik kon er mijn verhaal doen. Ik kreeg raad." (Sandra)

"In Ons Gedacht is het gezellig, je hebt er vrienden, je hoort er nieuwe dingen, ze helpen zoeken naar oplossingen als er problemen zijn." (Annelies)

"Ik ken de mensen. Ik voel mij hier goed. Ge kunt klappen over problemen. Hier verstaan ze u beter. Ge leert iets bij. Samen vinden we oplossingen." (Sussana)

"Ons Gedacht biedt ook een "vangmat". Als je iets doet en het valt tegen kan je er ook altijd terecht." (Erwin)

2008

2009

“sterker worden, groeien, nieuwe stappen durven zetten”

“In Ons Gedacht wordt je vooruit geduwd. Ik heb leren (gedichten) schrijven. Ge wordt gestimuleerd. Door één ding te durven doen durf je ook andere dingen doen.” (Sandra)

“Ik heb het gevoel dat ik gegroeid ben door hier te komen. Dat ik anders aankijk tegenover het leven, tegenover werken.” (Erwin)

“Ik heb er mensen leren kennen. Ik kom om zelf sterker te worden. Ge wordt er niet uitgesloten. Ge wordt er aanvaard. Dat is niet altijd zo op een ander. Je kan er raad vragen. De sfeer is goed. Er wordt veel gelachen. Je krijgt er steun om verder te gaan. Door in Ons Gedacht mee te werken heb ik de stap naar Open School gezet. Uiteindelijk ben ik er aan het werk geraakt. (Linda)

“In mijn groei is Ons Gedacht een echte katalysator geweest.” (Paul)

“iets kunnen betekenen in de strijd tegen armoede”

“Ik ben zelf dakloos geweest. Ik heb met de handen in het haar gezeten. Ik heb hier ontdekt dat er iets gedaan wordt met wat iedereen hier zegt. Alles wordt hier op papier gezet. Soms wordt er mee naar de minister gegaan. Ik vind dat straf!” (Heidi)

“Ik ga dikwijls naar Brussel. Daar werk ik mee in de werkgroepen van het Vlaams Netwerk. Ik ga naar de werkgroep gezondheid en cultuur.” (Eric)

“Ik kom om mensen te zien. Er zijn dingen die ik mee uit de grond gestampt heb (bv. het sociaal restaurant) en dat zindert nog altijd na ...” (Sam)

dag in dag uit denk ik aan morgen
hoe regelen we alles
om ons gezin eten te geven
week in week uit
weken om door te komen
dokter, nogmaals de dokter,
en de medicijnen
maand in, maand uit
rekenen maar,
een rekening en nog een rekening,
met leefgeld
opnieuw de dokter
dit gaat stuk
dat gaat stuk
sparen,
maar hoe?

Sandra

Een dapper en inventief kereltje

PAUL - In ons familiealbum neemt deze oorspronkelijk banale foto een aparte plaats in. Het is de eerste foto waarop ik frons en mijn lip laat hangen. Het is de eerste keer dat ik getormenteerd de lens in kijk.

Wat er te zien is, een tussendoortje, een kiekje van mij, vijf jaar oud, geflankeerd door mijn twee jaar jongere zus, op de rand van een fontein. Een toeristisch plaatje, ik weet niet meer uit welk land (Frankrijk, denk ik) één van dertien in een dozijn.

Maar die kwaai blik van mij in zwart-wit heeft maar in het recente verleden de wijk genomen. Verleden jaar op het Ons Gedacht-weekend merkte een dierbare nog op dat ik erg vies kan kijken. Daarvoor moet je bijna 50 jaar geworden zijn.

Dus zeg ik nu tegen die kleuter: 'Er zijn problemen te over, maar enkel de oplossingen worden herinnerd. Ja, lieve jongen, je bent daar ergens op Franse wegen je onschuld kwijt geraakt en dat doet pijn. Maar ook dat gaat voorbij, kereltje.'

Twée soorten

LINDA - Er zijn twee soorten armen. De generatie-armen en de nieuwe armen.

Generatiearm is men wanneer armoede van generatie op generatie voortgaat. Daar uit geraken is niet gemakkelijk. Hoe de mensen ook proberen, vaak blijven ze in ontmoedigende cirkeltjes ronddraaien.

De nieuwe armen zijn de middenklassers.

Mensen die vroeger niets tekort kwamen maar die door omstandigheden in de armoede zijn gesukkeld. Het is moeilijk voor deze nieuwe armen om de situatie waarin ze zijn beland te aanvaarden. Soms gedragen ze zich voor de buitenwereld alsof er niets aan de hand is. Zo geraken ze misschien nog meer in de problemen. Eens je je moeilijkheden aanvaardt, kan je er ook iets mee doen en kom je er gemakkelijker weer bovenop.

LINDA - Vaak wordt er op mensen die minder geld hebben al gauw een stempel gedrukt. Zij krijgen veel minder kansen dan de rest. Ze vallen vaker uit de boot en kunnen van sommige voordelen niet genieten. Mensen zeggen dat ze zagen en klagen. Natuurlijk zetten we wel eens dezelfde plaat op tot wanneer het pinnetje versleten is. We willen wakker schudden, we willen aan onze problemen iets doen, we willen samen naar een oplossing zoeken. Samen staan we sterk.

Burn out

ik ben in de woestijn
de grond is heet en alles doet pijn
de enige echte waterbron
is uitgedroogd door de zon

ik moet het einde vinden
een grot, een bank of een boom
en droom van een plaats
'unter den linden'

mijn keel is droog
en korstig zijn mijn lippen
er is zelfs nergens een toog
om voorzichtig van een glas te nippen

help me, oh fata morgaan
ik kan niet meer op mijn benen staan
en denk gelijk
einde
lijk

Magda

Het begin van zoveel meer, een getuigenis

LINDA - Ik kwam pas een paar weken bij Ons Gedacht. Ik werd gevraagd om een getuigenis over wonen te geven. We moesten ervoor naar Mechelen.

Ik twijfelde, ik had zoiets nog nooit gedaan. In die periode was ik ook erg onzeker. Maar ik heb de eerste stap gezet. De stap naar een hele reeks getuigenissen. En daar ben ik blij om, want nu heb ik er plezier in. Zeker wanneer een getuigenis kan bijdragen om bepaalde toestanden te verbeteren. Maar ook om anderen een steuntje in de rug te geven. Om hen te laten zien dat ze er niet alleen voor staan.

Topmomenten

PAUL - Er zijn veel schitterende momenten of dingen die ik meedraag en die gebeurden op de Ons Gedacht vergaderingen of weekends.

Zo was er het eerste weekend, we zaten samen aan tafel. Freya was mijn buur. Plots neigde zij naar mij en zei: 'Armoede is niet altijd uitbuiting, maar zeker en vast altijd uitsluiting.'

Ik was stomverbaasd dat een meisje van twaalf zo volwassen kon zijn. En ik wist meteen waarom mijn plaats bij Ons Gedacht was en waar ik de motivatie haalde voor mijn inzet.

een huis vol leugens
leugens laten herinneren
je jonge leven, je verleden
leugens gaan rond
niemand ziet,
niemand helpt,
hoe moet ik vergeten?

Sandra

PAUL - Ik vind het reuze om een compliment te krijgen, zo kan je weer tegen een stootje. Het is goed voor de moraal. Het opent perspectieven want menig vriendschap is ontstaan door een complimentje.

Wel kom ik er bekaaid vanaf, de opstekertjes liggen dun gezaaid. Als ik aan genereuze mensen denk, dan denk ik aan Katia. Die kan me niet passeren of er moet een complimentje tegenaan gegooid worden.

'Wat een leuke bril' en ze komt op haar stappen terug met de rake observatie: 'Je trilt niet meer met je handen, je fijne motoriek is er op vooruit gegaan', en dan, voor ze naar haar afdeling verdwijnt: 'Ik heb ook al gemerkt dat je beter stapt, niet meer dat strompelen van vroeger.' Die honingzoete vriendin kan het niet laten: 'Paul, je ziet er met de dag beter uit, en je hygiëne laat niet langer te wensen over.'

Maar aan alle mooie liedjes komt een eind. Zij is uit het blikveld verdwenen en zo ook het seizoen van de complimentjes. Nu wacht enkel de boze buitenwereld met bakken kritiek en hopen stront.

Ons Gedacht als katalysator

oud en afgedankt
op een verlaten plekje
op een bank
zit een man
eenzaam, turend in de verte
mijmerend
in het niets
over iets
over lang vervlogen tijden
verlaten en alleen
een vergeet-me-neertje

Linda

Stiltegebied

het fluisterasfalt
leidt langs het riet
in dit stiltegebied

waar de reiger staat
ogenschijnlijk doet ie iets
zoals het verstilde niets
van de Goeroe
of de Heilige Koe

tot een straaljager
door de geluidsmuur knalt
en de hemel op onze kop valt

Paul

PAUL - Het élan waarin ik zit duurt nu meer dan anderhalf jaar. Het begon met een medicatiewissel. Dokter Sara Janssens verving mijn reguliere dokter. Ze zag dat ik acht pillen per dag moest slikken en dat was ver over de top. Zij introduceerde nieuwe medicamenten Seroquel. In het compendium stond dat het medicament de pieken aftopt en mogelijk manische opstoten vermijdt (wat bij mij het geval is).

Eén jaar geleden ging ik voor het eerst op bedevaart en bad de hemel dat er een vriendinnetje in mijn leven zou opduiken.

Maria maakte mij vrij en nu kon ik zelf mijn keuze maken. De ganse periode voor de bedevaart had ik al bevroed dat het totale loslaten geen perte totale is, want je neemt mee wat wezenlijk is. 'I give up' werd mijn lifestyle en dat kan niemand mij afpakken.

En ondertussen bleef ik naar Ons Gedacht vergaderingen komen. Ik leerde er efficiënt vergaderen en werd assertiever. En vooral, ik begon mezelf graag te zien. Ik kwam op film en in de krant. Door de massa's manifestaties, forumdagen, weekends en de verschillende workshops waarvan de Schrijfzolder nog altijd het meest aanslaat.

Zo werd Ons Gedacht de katalysator van die zelfverwezenlijking. Van langs om meer kreeg ik positieve feedback van intimi (Kristof en zijn ter ziele gegane kar) en van mensen die buitenstaanders waren maar zicht kregen op iemand die gelukkig werd.

Mijn pieken werden schaars en werden 'een zaak van een dag of vier'. Wat een hele sprong vooruit was. Ik hoorde ooit een Duitse anarchist in vlekkeloos Nederlands zeggen: 'Sommigen leggen fundamenten, anderen doen aan dakbezetting' Dat heb ik altijd weer voor ogen gehouden nu de wereld mijn huis was geworden.

Ik kreeg greep op de realiteit, begon mijn mogelijkheden en beperkingen in te zien en het riedeltje in mijn hart werd een sterk koor.

Ik had het nooit zelf bedacht! Eén mooi moment van 10 jaar Ons Gedacht!

Ik ben geen geboren Lierenaar, maar het scheelde niet veel. In Duffel ben ik gedropt, een jaar in Boechout en vanaf dan meer dan 20 jaar kleurde ik het Lisp te Lier.

In de schaduw van het kampioenenstadion en de nonnenspeeltuin van de Ursulinen werd ik groter en groter. Iets later zocht ik vertier in de binnenstad in de parochiezalen en op de koer van het collega met een oranje KSA sjaaltje aan. Op een moment wou ik meer kleur zien, ik passeerde Brussel, Rotterdam, Bombay en belandde zo als buurtwerker in Antwerpen. Vijf jaar lang ontdekte ik daar wat kansarmoede en generatiearmoede dan wel betekent. Dat het pech hebben is, dat je in de verkeerde wieg belandt en dat het vanaf dan een harde strijd wordt.

Tot op een moment mijn oog viel op een vacature bij een vereniging waar armen het woord nemen in Lier. Ik wist wel vaag dat er een armoedewerking was, er zijn er meerdere soortgelijke in Antwerpen. Ik wist niet zo goed of dat er wel veel armoede was in ons Pallieterstadje?

Mijn eerste opdracht bleek in te houden dat ik mensen in armoede moest vinden, die dan ook nog het woord wilden nemen. Het was zoeken geblazen. Geen nood ik heb veel lucht in mijn longen. We probeerden van alles uit.

We passeerden elke welzijnswerker en kamden hun hele werkterrein uit. We organiseerde info-avonden voor 1 vrouw en een paard. We brachten folders en bundels uit, die vooral de oranje man van het stad met deze job, die toch ook moet gedaan worden, rugpijn bezorgde. Tot we opeens van elke actie wel 1 iemand overhielden en een aardige grote tafel gevuld kregen. Het woord nemen bleek voor sommigen toch wat tijd in te ne-

men, anderen konden echt wel heel veel woorden ineens nemen.

Vanaf dat moment, zeulden we met flappen en verslagen. Kaften vulden zichzelf met vellen vol klachten en oplossingen, met frustratiegedichten en hoopmonologen. De tafel werd af vlug vervangen door een reeks waar met momenten bijna 30 man hun gedacht brachten.

We trokken naar het stadhuis met 500 kartonnen borden, niet om ze laten vullen, maar om een sociaal restaurant ze te laten vullen. Want we misten vooral een vindplaats, een ontmoetingsplaats, een plek waar mensen op hun eigen ritme konden leren geloven in hun eigen kunnen. Toen we die plek kregen, begonnen de verhalen van de Ons Gedacht avonturen pas echt te leven. "Heb je gehoord, dat we weer op weekend zijn geweest! Zouden we ook eens ni ne keer meegoan?" Als ik zulke uitspraken hoor, weet ik waarvoor ik opsta!

Ons gedacht weet ondertussen ook beter waar zij voor staan! Een plek waar koffie is en waar je je hart en al de rest kunt luchten! Een plek waar mensen naar elkaar luisteren en respect hebben voor ieders zijn. Een plaats waar graag gewerkt wordt... aan het verbeteren van de wereld.

*"Het was een zonnige dag,
zo één dat de Zimmertoren
zo hard blinkt dat de hoog-
tewerker niet weet waar hij
naar fluit."*

Hoe naïef dat ook mag klinken.

Maar ja, ik zocht één onvergetelijk moment van de voorbij 10 jaar Ons Gedacht.

Daar moet ik niet lang over na denken:

'Het was een zonnige dag, zo één dat de Zimmertoren zo hard blinkt dat de hoogtewerker niet weet waar hij naar fluit.

Een Ons Gedachter viel binnen en had groot nieuws. "Alles is opgelost!" schreeuwde hij uit.

"Ben jij dan .." aarzelde ik. Al snel onderbrak hij me en wist me droogweg te vertellen dat er geen armoede of ongelijkheid meer in de wereld is en dat we ...'

Oeps, ik doe het weer, dat is voor de toekomst. Ik blijf erin geloven, zolang ik hier rondhuppel!

Kristof Daems

(Opbouwwerker Samenlevingsopbouw Antwerpen Provincie 2003-20..)

Geslaagde therapie

Ik zat nooit eerder in dat wasmachien
maar toen ik eruit kwam voelde ik mij helemaal clean
ik draaide en draaide maar in het rond
kreeg zelfs het zeepsop in mijn mond
en dat pikte ook in mijn ogen
maar al die viezigheid werd wel van mij afgezogen.

De wasverzachter had een prachtige geur
en de was bleef mooi van kleur
ik zweefde van een T-shirt naar een broek
en mijn haar kreeg een heel andere look
nu ben ik door en door nat
nog erger als in het dagelijkse bad.

Maar het water wordt dadelijk van mij afgezwierd
het was nodig, ik had me vuil gevierd
alles is eraf, al die viezigheid
en daarvan heb ik belange geen spijt
nu kom ik proper uit de wasmachien
en kan ik mij aan de hele wereld laten zien.

Tamara

Elke morgen voor dag en dauw,
de oude man naast zijn versleten fiets door de stille straat,
neuzend in vuilnisbakken en oude rommel,
hij vindt altijd iets,
dan wandelt hij richting huis.

Hij woont aan de andere kant van de stad,
je kan het van verre ruiken,
zijn huisje een stort, zichzelf al niet beter,
in jaren geen bad gezien,
geld heeft hij niet,
hulp wil hij niet,
van mensen moet hij niets.

Een week hebben ze hem niet gezien,
de burens hebben de politie gebeld,
die troffen hem tussen de uitgemergelde katten,
dood,
het huisje hebben ze leeggehaald,
met de grond gelijk gemaakt.

Linda

2010

Europees jaar van de armoedebestrijding

Invaliditeit die tijd verslijt

SANDRA - Op invaliditeit, je denkt, die hebben tijd. Maar in veel gevallen is het je lichaam dat beslist.

Een beetje overlast, is rust nemen een last? Voor sommigen geeft het niet, maar als stilzitten je ergert, is het niet fijn. Tegen je zin tv-kijken,... want liggend kan je niet veel anders doen.

Tijd,... laat je lichaam het toe, dan kan je iets doen. Maar dan is er meestal weer de kinesist, de specialist, het onderzoek, de huisarts, de controle van de ziekenkas en dan hebben we de controle van de invaliditeit nog niet gehad. En tegen je terug thuis bent, overbelast. Elke week gezinshulp, zorgen voor je gezin zover je kan, anders eens uit eten, en hoeveel tijd heb ik dan echt voor mij gehad?

In het weekend met mijn man met de rolstoel buiten, maar hij die rijdt, beslist, ook al is het niet dat wat je wil. De tijd verslijt, hoe je het ook draait of keert. Tijd is er in de week niet veel. Invaliditeit is het, die de tijd verslijt.

Een nieuw onderdak

LINDA - Op een morgen kreeg ik slecht nieuws te horen. Het sloeg in als een bom. We moesten over twee maanden ons huis uit. En het liep tegen de feestdagen. Dat zou geen gezellig eindejaar worden.

Niet bij de pakken blijven zitten, maar in actie schieten en op huizenjacht gaan. Gemakkelijker gezegd dan gedaan! Op die korte tijd konden we niets vinden.

Gelukkig mochten we een tijdje bij mijn moeder inwonen. Zes maanden heeft het geduurd voor we een nieuw onderdak hadden.

Uiteindelijk is het toch allemaal in orde gekomen.

De gedenksteen van Trocadero

ANNITA - Deze steen is het symbool geworden van het verzet tegen extreme armoede, maar is ook een bron van fierheid en moed voor de armsten en hun medewerkers.

1956 Joseph Wresinski (1917/1988) leeft als priester in het daklozenkamp van Noisy-le Grand. In zijn jeugd leefde hij ook al in extreme armoede.

1957: Aanzet tot beweging van de armsten, het volk van de Vierde Wereld.

17 oktober 1987: Samenkomst op het Trocaderoplein te Parijs, het plein waar in 1948 de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens werd ondertekend.

Hier wordt dan de gedenksteen onthuld 'ter ere van alle slachtoffers van honger, uitsluiting en geweld'.

Ondertussen zijn er over de hele wereld in 19 landen gedenksteden onthuld, vooral in Europa. Op enkele plaatsen werd er zelfs een gedenkwal opgericht.

Een celestijns steuntje in de rug

PAUL - Ik was op de terugweg. Mij op begane grond voortbewegend. Tot mijn blik werd geappelleerd aan een blauwe affiche hangend aan een rijhuis. De affiche behelsde de OLV der Armen, de Maria-verschijning van Banneux.

Bij nader toezicht bleek deze celestijnse armoedebestrijdster ook een seizoenarbeidster te zijn. De openingsceremonie van het nieuwe bedevaartsjaar valt op 1 mei, Dag van de Arbeid. De slotceremonie heeft plaats op een dag die ook wij koesteren: 17 oktober, Dag van het Verzet tegen Armoede.

Fijn dat we uit hemelse sferen ook op steun kunnen rekenen, een duwtje in de rug krijgen.

Armoede, niet altijd uitbuiting, maar steeds uitsluiting

PAUL - Over armoede en uitbuiting is al veel inkt gevloeid. Daar ga ik mij niet meer aan wagen. Ik wil wel enkele (biografische) vormen van uitsluiting weergeven.

De psychiatrie sluit mij uit van diverse vormen van participatie.

Zo mag of kan ik niet aan het cultuurleven deelnemen. In tegenstelling tot een groot deel van de wereldbevolking heb ik de film 'Titanic' niet gezien. Omdat ik mij niet 'vrij' kon maken of omdat ik andere katten te geselen had. Het is ook van mensenheugenis geleden dat ik theater heb beleefd, ook al doe ik dat bijzonder graag.

Mijn handtekening is niet rechtsgeldig. Ik mag niet weten hoeveel er op mijn rekening van de Fortis bank staat. Ik mag geen bankkaart hebben ook al heb ik er vroeger zonder problemen

mee gewerkt.

Ik kan zonder het te weten geseind staan en bij arrestatie afgevoerd worden naar gelijk welke psychiatrische inrichting.

Ik leef in een mensvijandige omgeving waar voor elk slot een sleuteltje bestaat en alle sleutels achter slot en grendel zijn opgesloten. Ik heb geen sleutel, noch van de voordeur, noch van mijn kamer.

Als je handen beven, word je daar op aangekeken en vrezen de mensen het ergste.

Mensen zoals ik, maar ook ex-gedetineerden hebben geen maatschappelijk forum. Er bestaan wel organisaties waar psychiatrie aan bod komt, maar ik kan er mij niet in vinden.

Ik moet mij tot armoedebestrijder ontpoppen, wil ik ergens bijhoren.

Drum drum rol

drie jaar zoeken naar wat ik nog kan,
in 2010 kwam de drum eraan,
ritme leren we op matjes aan,
dat is zelfs met een rolstoel te doen.

We moeten buiten stappen,
oei, dat gaat mij niet lukken,
opgeven werd me geweigerd,
voor iedereen een oplossing.

Welkom,
niet alleen bij drum,
maar ook voor andere instrumenten.
Op Lierse Kunsten deden we mee,
met de rolstoel,
bij drum is er plezier genoeg.

Sandra

wat was ik gelukkig
toen ik nog werken kon
arbeid adelt, zegt men
ook al lig je af en toe krom

het is als dansen
op een grote dansvloer
in een flitsend ritme
voel je je sterk en stoer

onbeweeglijk ben ik nu
gezogen naar het zwarte gat
wat een weemoed, zeg
ik hou me bezig met mijn witte kat.

Magda

Kunst proeven

Workshop digitale fotografie

Lier by night

Annita

Onze laatste les begint rond 7 uur 's avonds. We hebben de voorbije weken al heel wat geoefend en we trekken onze foto's manueel. Dat is niet gemakkelijk, maar al doende leert men.

We verlaten De Kluis en Eduardo, onze lesgever, bekapt met statief en camera, gaat voorwp, richting Oever. Jenne assisteert.

Daar begint onze eerste opdracht. Het Spuihuis en omgeving is onze uitdaging. Vooral de eenden zwemmen heen en weer. Neem daar maar eens een foto van.

Het begint al wat te schemeren en we gaan over het bruggetje de Mosdijk op. Hier nemen we foto's van mensen die voorbijkomen en in een flits moeten we afdrukken. Helemaal niet gemakkelijk, maar we hebben wel goed gelachen. Iedereen kwam aan de beurt om als figurant langs te lopen.

Verderop zien we de Aragonbrug liggen. De lichtjes onder de brug en aan de oever van de Nete geven een feeëriek beeld. Van op de Aragonbrug hebben we een goed zicht op de Vismarkt. De leuning van de brug doet dienst als statief om ons fototoestel goed stil te houden.

We draaien nu richting Kerkstraat en ons oog valt op de Sint Gumarustoren. Die foto's moeten er zeker bij.

Voor de kerk zet Eduardo zijn statief klaar. Nu leren we hoe we etalages moeten trekken die baden in het neonlicht. Jenne helpt ons zo goed mogelijk. Onze handen worden koud, want het is een

frisse avond, maar we trekken toch verder naar het Felix Timmermansplein. Van hieruit zien we de oude visserschuit op de Nete en aan de overkant de Werf. Wat een mooi zicht! De sfeer is prima. Er worden veel foto's genomen bij de Paardendrink.

In de Papegaaistraat trekt Eduardo van ons een speciale groepsfoto. We staan in het smalle straatje van muur tot muur.

Langs de Eikelstraat komen we aan de Grote Markt. Het stadhuis en de houten wegwijzers trekken meteen onze aandacht. Dat wordt op beeld vastgelegd.

Onze avondles eindigt hier. We trekken terug naar De Kluis.

We hebben veel bijgeleerd en ons goed geamuseerd. Het is toch helemaal anders om op deze manier 'Lier by night' te ontdekken.

De Schrijfzolder

schrijven is stom begonnen
eerst een verslag
over activiteiten

een verhaaltje voor de grap
de redactieraad
en nu de schrijfzolder

ik had nog nooit
een gedicht geschreven
tot mijn verbazing
lukte het
maar het kan
nog altijd beter

daarom schrijven we door
voor het plezier
blijven schrijven

Linda

Op stap

Het Speelgoedmuseum in Mechelen

ANNITA - Op een zonnige zaterdag 17 april kwamen we aan het station bij elkaar. We vertrokken voor een middag vol nostalgie.

Onze gids Tamara begon met veel enthousiasme aan haar rondleiding. Eerst gingen we naar de zaal waar de poppenhuizen stonden, sommige zo minuscule en fragiel gemaakt. Er was er zelfs eentje met lichtjes die konden branden. Toch speelden daar vroeger de kinderen mee. Meestal kinderen uit begoede gezinnen. De poppenhuizen dateerden uit verschillende periodes.

De eerste poppen waren gemaakt uit porselein, maar ook de lappenpoppen was men niet vergeten.

In een volgende ruimte kwamen we bij de blokken. Het begon bij hout en eindigde bij een verzameling Lego.

De kinderen mochten met oud speelgoed oefenen en wij probeerden natuurlijk ook of we met de hoelahoep, bikkels of draaitol resultaten behaalden.

Als toemaatje keken we met onze gids mee achter de schermen hoe de gelegenheidstentoonstelling over treinen werd opgebouwd. Achter slot en grendel zat het reeds geïnventariseerd speelgoed, rekken vol. Op deze verdieping liepen we door gangen waar allerlei speelgoed opgestapeld was tot aan het plafond. Het lag klaar om gesorteerd te worden.

Onze gids vertelde ook dat er soms heel waardevolle legaten werden geschonken. Alles konden we niet bekijken in die paar uren, dus het museum is zeker een volgende uitstap waard.

Nog even genieten van een kopje koffie in het cafetaria, een bedankje voor onze gids en tot een volgende keer.

Stedelijk Museum Wuyts - Van Campen en Baron Caroly

Lier, zaterdag 3 mei 2010

ANNITA - Die morgen waren we met een 10-tal mensen samengekomen. Door onvoorziene omstandigheden kon onze gids niet komen, dus nam Jenne (organisator van de uitstap) haar taak over.

Hij liet ons eerst op eigen houtje het museum verkennen. Nadien vroeg hij om nog eens goed rond te kijken en een schilderij of een ander sierstuk uit te zoeken dat ons het meeste aansprak.

Onze keuze viel op de volgende werken:

'De spreekwoorden' van Pieter Breughel de Jonge (1607), dit is een kopie van het werk van zijn vader, Pieter Breughel de Oude.

Enkele spreekwoorden: 'Hij springt van de os op de ezel', 'Op hete kolen zitten' en 'Door de mand vallen'.

'Bloemen' van Jan Frans Eliaerts (1835). Zo prachtig en mooi van kleur.

'Voorraadkamer' van Snyder. De fazanten en andere dieren zijn tot in detail minutieus uitgewerkt.

'Het boerenerv' van David Teniers De Jonge. Een dame van hogere stand komt aankopen doen bij een boerenfamilie.

'Familieportret' van Frans Floris (1561). Een voor-aanstaande familie laat zich schilderen, een mooi gedekte tafel met allerlei lekkernijen mag niet ontbreken.

'Harlekijn' van Floris Jespers (1925). Een achter-glasschilderij, een abstract werk met bruine en gele kleuren. Rond dit schilderij kan je met kinderen een museumopdracht uitvoeren.

'Bohemers' van Edgard Tytgat (1922). Een mooi tafereel met dansend meisje en woonwagen, felle kleuren, eenvoudig getekende figuren.

'Sint Annakapel' van Raymond de la Haye. (Deze schilder wordt verder in dit artikel toegelicht door Paul. Hij is enorm gefascineerd door zijn werken.)

'Cantoortje' (sierstuk) met de metamorfosen van Ovidius (2de helft 17de eeuw). Het is gemaakt uit hout, heel mooi beschilderd. Achter de geopende deuren zien we 10 laden en in het midden een perspectiefje met een deurtje. De wanden bestaan uit spiegeltjes, hier kan men sieraden inleggen zodat ze langs alle kanten bekeken kunnen worden. Nog 3 geheime laden zijn hierachter verborgen.

Zoveel verschillende mensen, zoveel verschillende smaken. Jenne vertelde hoe de kunstenaars werkten, op welke wijze zij schilderden, welke stijl het was, hoe de compositie in elkaar zat, over het gebruik van kleuren en nog veel meer.

Het was een aangename en leerrijke uitstap, maar nog zoveel te bewonderen. Het museum is zeker nog eens een bezoek waard.

Toe aan verzorging
mager, uitgeteerd
verknoeit zij haar eten
want anorexia heeft liefde
omgekeerd in verdriet
al lang geleden
bewogen beeld
een traan en een zakdoek.

Paul

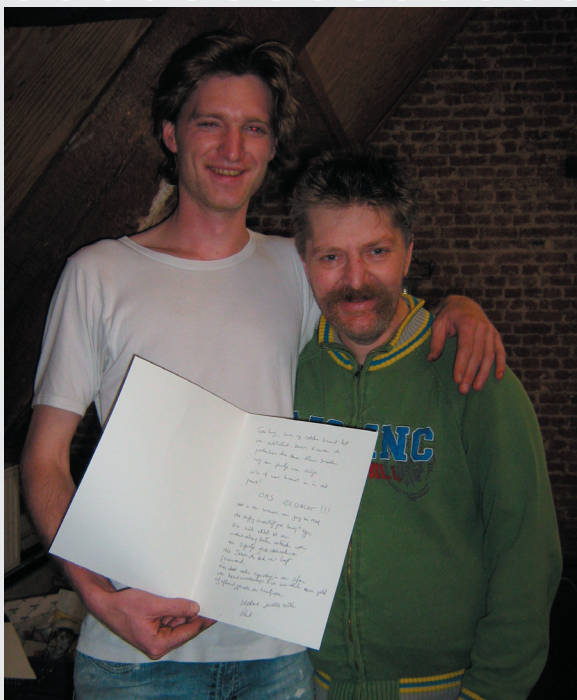
Niets

zo kwetsbaar als een kind
zo laf om je frustratie af te reageren

jij zal geen slaag krijgen
jij bent groter en sterker
jij wordt niet aangegeven

het kind durft niet,
durft niet om hulp te roepen.

Linda

La Utopia es possible 17/01 Open Atelier

Twee hoog, boven op zolder,
bruist het van activiteit.
Daar kunnen de paterkes die
deze kluis bouwden
nog een puntje aan zuigen.
Wie of wat bruist er in dit pand?
ONS GEDACHT !!!
Het is een wirwar
van jong en oud
die driftig 'goe bezig' zijn.
Die zich enkel tot een onderbreking
laten verleiden
voor een sigaretje
of een delicatessie die Sam, de kok,
ons heeft geserveerd.
Hier doet ieder zijn ding
in een sfeer van kameraadschap.
Even niet denken aan geld of afkomst,
genieten van
KUNSTPROEVEN!!!

Bedankt jullie allen,
Paul

Brugge die Schone

Annita - Zaterdag 8 mei begint al vroeg want we moeten nog een eindje sporen.

In Brugge staat onze gids Tamara ons op te wachten met nog enkele vrienden. Met ons groepje van 15 trekken we de stad in al wandelend langs het Minnewater. In het begijnhof zijn de huisjes mooi wit en zelfs met de vele toeristen is de stilte er hoorbaar.

Daarna gaat het verder naar het Sint-Janshospitaal. Dit is één van de alleroudste gezondheidsinstellingen van Europa. In de 12de eeuw kregen de pelgrims hier een bed voor de nacht en werden er de behoeftigen en de zieken verpleegd. We staan stil bij het schilderij waarop de ziekenzaal van vroeger te zien is. Rijen met bedsteeën waarin zelfs meer dan twee zieken lagen per bedstee. Hier staat ook een ziekenwagen: een houten draagstoel, wat een luxe voor die tijd.

Op een avond kwam de schilder Memling aankloppen, heel ziek en uitgehongerd. Uit dankbaarheid schilderde hij een paar prachtige werken, zodoende ontstond hier het Memlingmuseum.

Ons lunchpakket smaakt heerlijk alhoewel het heel fris is buiten en we wel wat warmte kunnen gebruiken.

Onze gids leidt ons in de namiddag rond langs het stadhuis 'De Burg' verder naar het Hof van Gruuthuse en we bewonderen ook de Onze Lieve Vrouwekerk waar ook de praalgraven van Maria van Bourgondië en haar vader Karel de Stoute te bezichtigen zijn.

Zoveel nog te zien, maar de tijd vliegt voorbij. Terug langs het Minnewater verlaat onze hechte groep Brugge. Nog nagenietend van een leerrijke en aangename dag.

18 juni Parijs

Een impressie

PAUL - Vrijdag 18 juni om 6 uur was het dan zover. De bus draaide de parking van de Mol op om ons naar Parijs te brengen. Met een kleine plas- en koffiepauze bereikten we uiteindelijk ons doel. De bus zette ons netjes af aan Musée d'Orsay.

Na wat geharrewar geraakten we binnen. De grote ontdekkingsreis door de 19de eeuw kon beginnen. De gids van Vorming Plus vertelde honderduit over het neoclassicisme en vooral over het impressionisme. Deze laatsten trokken buiten uit de ateliers. Zij plaats-ten hun palet met verf uit tubes geknepen klaar om het licht te vangen in het moment. Dat zagen we bijvoorbeeld zeer duidelijk bij Monet die zijn 'Tuin met de vijver met de bloemen' prachtig gestalte gaf.

We bleven stilstaan bij Renoir die een Bal Populaire zo wist leven in te blazen dat je er de walse musette bij hoorde. Andere wegbereiders van de nieuwe tijd waren Van Gogh en zeker ook Cézanne. De gids was bijzonder goed gedocumenteerd en scherpzinnig nodigde zij ons uit om mee te denken over de schilderkunst, beeldhouwkunst (Rodin), toegepaste kunst (Art Nouveau) en architectuur (het gebouw zelf).

Na het museumbezoek verzamelden we allemaal om onze knagende honger te stillen in het park aan de overkant (Les Tuileries). Daarna maakten we een korte wandeling, het weer zat reuzengood mee, naar Place de la Concorde. Daar liet de bus wat op zich wachten, tijd voor een ijsje of om een postkaart te kopen.

Uiteindelijk stortte de bus zich behendig in het verkeer om ons aan Ile de la Cité af te zetten. We hadden een uurtje om de gotische kathedraal Notre Dame en haar geschiedenis bloot te leggen en haar aan alle kanten te bestuderen.

Wie Parijs zegt, denkt er de Eiffeltoren bij. De bus parkeerde er ons pal onder en zoals iemand droog opmerkte: 'hadden we er nog nooit zo dicht bij gestaan'.

Dan werd het tijd om huiswaarts te keren. Nog een stop langs de autostrade, het was een prachtige dag, en het postkaartje dat we kregen brengt ons een levendige herinnering aan de lichtstad.

een huis
een thuis
geruis
gekuis
gemis
ik wil eruit.

Sandra

ANNITA - Vrijdag, 18 juni 2010, ww gaat naar Parijs, wie had dat durven dromen!

We kennen allemaal het spreekwoord wel: 'De morgenstond heeft goud in de mond'. Voor ons is dat 'goud' de langverwachte reis naar Parijs.

Onze bus vertrekt rond 6 uur met 28 reizigers. Anita, Jenne en Kristof gaan er voor ons een onvergetelijke dag van maken samen met gids Tamara. De dag begint rustig, allemaal nog wat slaapmoe. Maar daar komt stilaan verandering in als we verder Frankrijk inrijden.

Wanneer de bus voorbij het grote Stade de France rijdt zijn de voetbalfans enthousiast. Dan komen we de Champs Elysées op. De dure winkels, restaurants en café's wisselen elkaar af. Tussen de bomen door proberen we ook naar de mooie gevels te kijken. Liefhebbers van de Tour de France leggen hier nu het laatste parcours naar de aankomst 'per bus' af. We passeren de Arc de Triomphe en draaien af richting Musée d'Orsay. Dit museum was vroeger een station dat nu prachtig gerenoveerd is, de constructie zelf is de moeite om er even bij stil te staan.

Onze gids leidt ons langs de vaste collectie met schilderijen van Monet, Degas, Van Gogh, Cézanne, Daumier en Rodin. Het verbaast ons dat we er ook meubels van Victor Horta terugvinden en nog

andere Art Nouveau meubels kunnen we hier bewonderen. Dit behoort eigenlijk tot ons erfgoed.

's Middags vertrekken we voor onze picknick naar Jardin des Tuileries. Hier hebben we een mooi zicht op het Louvre, het bekendste museum van Parijs. Het weer is ons al die tijd goed gezind en onder een stralende zon verlaten we de tuinen langs de Place de la Concorde. Enorme beelden en mooie waterpartijen sieren de uitgang. Langs het water rijden we verder naar Ile de la Cité, een eilandje midden in de Seine. Daar staat de indrukwekkende Notre Dame. Sommige torens zijn niet helemaal afgewerkt, waterspuwers zijn er na de restauratie bijgekomen, zeer mooie glasramen,... alles toch zo mooi!

Het is er heel druk en daarom maken we een wandeling rond de kathedraal. Nu en dan horen we verschrikte kreten want Quasimodo, de bultenaar, duikt soms tussen de mensen op. Om deze kathedraal te bouwen moesten spijtig genoeg 80 000 mensen verhuizen.

We vertrekken om een fotostop te houden onder de Eiffeltoren. Stapvoets schuifelt onze bus verder langs de Seine. We hebben een mooi zicht op de kraampjes van kunstenaars die hopen eens beroemd te worden. Er worden ook souvenirs verkocht. We passeren verschillende bruggen. Op de hoeken ervan staan enorme vergulde beelden. We komen voorbij Dome des Invalides en het Grand Palais.

We naderen stilaan de Eiffeltoren. De bus draait over de Seine en houdt halt. Met fototoestel in aanslag haasten we ons naar buiten. Het bouwwerk torent hoog boven ons uit. Er is echt geen tijd om daarboven van het uitzicht te genieten... een andere keer misschien.

Op het Trocaderoplein, niet ver hiervandaan ligt de gedenksteen van het verzet tegen extreme armoede (zie elders in dit blad). Het lukt de bus niet om wat dichterbij te komen, want het verkeer is op dit spitsuur enorm druk.

De terugweg begint, de sfeer is al de hele dag goed. In de bus is het gezellig, we vormen een hechte groep. Nog een stop voor een hap en een drink, voor sommigen het sigaretje niet vergeten. Nog druk pratend en plezier makend verlaten we Frankrijk om op het einde vermoeid, maar zeer tevreden terug in Lier te arriveren.

Wat een belevenis. Dank aan Jenne, Kristof, Anita en Tamara om ons in deze wondere wereld van Kunstproeven te begeleiden.

Kunstenaars verdrijven muizen

De zolder,
vroeger zo stil,
elke dag een thuis voor muizen.

Toen ze kwamen storen,
kon je hun verdriet horen,
zoekend naar een ander huis
want hier was iets niet pluis.

Alles veranderde in het jaar 2009,
we hoorden iets van het atelier,
wat het ook mocht wezen,
een plaats waar iedereen welkom is.

Men zoekt naar best vermogen,
steeds iets nieuws,
men noemt het kunst voor iedereen
weggelegd,
met papier en lijm
of waar we iets mee konden maken,
schilderen, graveren of boetseren,
alles kan je er leren
groot en klein, mag er zijn,
een goed gesprek,
koffie is snel gezet,
kom gerust eens zien,
we hebben pret voor tien.

muisjes willen wel mee proberen
maar Jenne zou niet waarderen
hoe ze de kunst verteren.

Sandra

Een Liers Kunstenaar

door Paul

Op 30 maart 1882 werd in Lier Raymond de la Haye geboren. Hij was een kort leven beschoren want hij stierf in 1914.

Samen met zijn vriend Felix Timmermans studeerde hij aan de Lierse Academie. Later ging hij zich verder bekwamen in het atelier van de befaamde meester Privat Livemont. Hier in Brussel kwam hij in contact met toonaangevende kunstenaars. Immers in die dagen stak Brussel Parijs naar de kroon als centrum van artistieke bedrijvigheid (Art Nouveau, Symbolisme).

Na de Brusselse jaren ging hij met vrucht studeren aan de Koninklijke Academie van Antwerpen. Hij ontwikkelde zijn eigen stijl, een kruisbestuiving tussen luminisme, een stroming binnen het impressionisme (lumen is eenheid van licht) en het symbolisme (een schildertak van Art Nouveau).

In de landschappen wordt Lier op een impressionistische manier gevat (Zonsondergang op de Nete). Al was het maar dat de la Haye ook het atelier verliet om een indruk van de werkelijkheid te schenken aan de toeschouwer.

In de 'Sint Annakapel' wordt het Netegezicht met Begijnenvest volgens het luminisme (vele kleuren met een heldere toets, geschilderd, wat resulteert in dromerig landschap, de invloed van het symbolisme)

Ik wil tenslotte 2 van zijn meesterwerken voor het voetlicht brengen.

In 'Meisje voor de spiegel' (1910) dekt de vlag de lading. We zien van op de rugzijde een meisje dat zichzelf in de spiegel naakt bekijkt. Door kleurvlakken en tekstuur van stoffen wordt een ruimte getoond met diepte waarin het meisje tot haar recht komt.

Maar zijn 'pièce de résistance' is ontegensprekelijk 'Dame met bloementuil'. Hier ziet de toeschouwer van kop tot teen een portret van zijn vrouw Marthe. Zij springt als het ware uit de achtergrond door haar witte kleding en de rode hoed en de enorme bloementuil die zij draagt. De achtergrond, wat lover en een weggetje wordt eerder gesuggereerd met valse vlekken dan expliciet getoond. De dame lijkt eerder gedroomd dan reëel.

Brussels Tour

ANNITA - Op vrijdag 26 maart gingen we met z'n vijven naar Brussel om de Waalse, Portugese, Spaanse en Roemeense delegatie te ontmoeten. Dit in het kader van de uitwisseling over het project 'Ervaringsdeskundige' in armoede.

In de namiddag maakten we een mooie wandeling door de stad met onze gids Sieg. Onze gids was super!

Met een klein groepje, waaronder de Waalse en Spaanse vrienden namen we de tram naar hartje Brussel. Eerst gingen we naar de gedempte grachten kijken, waarlangs de vroegere handelspanden nog stonden. Daarna bezochten we de Sint Nicolaaskerk waar bovenaan in een muur nog een kanonskogel zat uit 1616, die vanaf de Grote Markt was afgevuurd.

Door de smalle straatjes zochten we en vonden

we 'Manneken Pis'. Sieg vertelde ons vier verhalen over het ventje, allen even geloofwaardig. Om die te horen trek je zelf maar eens met een gids op pad en maak je je eigen keuze.

We wandelden nadien naar het Sint Katelijneplein waar elk jaar op 17 oktober 'De dag van het verzet tegen armoede' gevierd wordt. Ondertussen onthulde Sieg ons het geheim van 'Pain à la Grecque' dat we overal in de bakkerswinkels zagen liggen. Geen brood uit Griekenland, maar brood dat door de paters over de gracht (= grecht) werd gegooid om de armen te spijzen.

's Avonds gingen we eten in een klein, oud restaurant 'In 't Spinnepopke' waar onze gids een typisch Brussels gerecht aanraade: stoemp met worst!

't Was lekker, 't was goed en met een tevreden gevoel spoorden we door het donker terug naar Lier.

de derde keer
is de goede keer
verandering is het weer
is soms extreem of wederkeer

in de natuur
bestaan geen vierkanten
op de duur weet ik van wanten

ten lange leste
ben ik de beste
schiet wat in 't rond
weer een martelaar die niet bij komt

Paul

herinneringen
vaag als de mist
fragiel als de wind
zo diep als de put
waar ze verborgen zijn

herinneringen
sijpelen als druppels
recht de riolering in
hangen als kristallen
verborgen aan een tak

herinneringen
zo troebel als glas
zo vaag als een spiegelbeeld
zo verdwaasd als een dronkaard
die niets meer weet

Linda

De redactieraad op pad...

2010 is het internationaal jaar van de armoedebestrijding. Aan verschillende mensen vroegen we wat armoede voor hen betekent en hoe zij denken dat er iets gedaan kan worden tegen armoede.

Armoede is... niet alleen geldgebrek of uitbuiting. Ik ben arm omdat ik gebukt ga onder sociale uitsluiting.

We kunnen armoede bestrijden door... Mij te integreren in projecten rond armoedebestrijding geeft mij een plaats in de maatschappij met het doel ze rechtvaardiger te maken.

(Paul, mindervalide, 48 jaar)

Armoede is... Het is moeilijk hierop een antwoord te geven als je het zelf niet hebt meegemaakt... Maar op school leerde ik het volgende: armoede is een oneindig begrip dat zich situeert op verschillende vlakken. Een kort en krachtig antwoord hierop is dus niet te geven.

We kunnen armoede bestrijden door... de wereld omver gooien, Merlijn de tovenaars?

(Lies, student sociaal cultureel werk, 21 jaar)

Armoede is... geen geld hebben, een onafgewerkt huis huren, ziek zijn zonder geneesmiddelen,...

We kunnen armoede bestrijden door... de meest gebruikte geneesmiddelen goedkoper geven. Er moet een nieuwe wet bestaan dat er mensen die vrijwilligerswerk doen, die huisjes komen opknappen. Iedereen zowat hetzelfde loon geven.

(Tamara, arbeidster, ongehuwd, 30 jaar)

Armoede is... een situatie zonder geld of met weinig geld door ziekte, dat ook veel geld kost.

We kunnen armoede bestrijden door... huishuren te verlagen, dop

maandag dinsdag woensdag
elke dag een andere dag
januari februari maart
elke dag, week of maand
tellen maar
de laatste euro hier
de laatste euro daar
euro's overal

arm of rijk
iedereen is
ongelijk

Sandra

en ziektevergoeding voor sommige situaties te verhogen.

(Sandra, ziekenkas, getrouwd, 3 kinderen, 38 jaar)

Armoede is... te veel hindernissen tegenkomen in het leven zodat je je doelen niet kan bereiken, zodat je de talenten, capaciteiten in jezelf niet kan ontwikkelen.

We kunnen armoede bestrijden door... ondersteuning te bieden om mensen op persoonlijk en professioneel vlak hun eigen weg te kunnen laten vinden. Ondersteuning kan zijn moreel, materieel, educatief,...

(Nicole, leerkracht, 62 jaar)

Armoede is...

- Een inkomen lager dan €1000
- Mogelijkheden die verloren zijn gegaan door alcohol & drugs problematiek.
- Ziekte maakt arm
- armoede maakt ziek
- sociale uitsluiting
- schuldenberg

- enz....

We kunnen armoede bestrijden door...

- armoedegrens financieel omhoog
- begeleiding van mensen in armoede
- meer betaalbare huurwoningen
- betere sociale opvang voor hen die echt alles kwijt zijn
- maximum inkomens beperken - TOBIN taks

(Magda, invalide 66% en tracht nog steeds mijn mogelijkheden (met beperkingen) te ontplooiën. Weduwe, 1 dochter, 30 jaar)

Armoede is... mensen zonder eigen woning. Problemen met afbetaling van nutsvoorzieningen. Moeten krabben om rond te komen.

We kunnen armoede bestrijden door... Leefloon te verhogen, mensen leren om te gaan met geld, sociaal wonen, door nutsvoorziening (bv? wasmachine, auto) te delen met anderen.

(Clevis, podologe, 58 jaar)

Armoede is... In België zijn ook arme mensen maar minder erg dan in Afrika. Daar hebben mensen geen geld voor eten, een onderhouden huis of zuiver water. In België zijn er mensen die bv wel water hebben maar toch een beetje arm zijn. Ze kunnen niet zo een groot feest geven als bij ons thuis. Ik ken zelf geen arme mensen.

We kunnen armoede bestrijden door... Waarom schaffen ze het geld niet af. Waarom is niet alles gratis? Boeren geven gratis groenten. Dokters verzorgen gratis mensen. Dokters krijgen gratis groenten van de boeren. Metsers bouwen gratis huizen. Iedereen doet wat hij goed kan voor anderen zonder geld te vragen. Dan heeft iedereen wat hij nodig heeft.

(Arno, 9 jaar)

Armoede is... Niet hetzelfde kunnen doen als de meeste andere mensen op het gebied van

- behoorlijk leven
- geen hobby's
- elk centje moeten omkeren als je al iets over hebt tenminste
- steeds hulp moeten vragen en je daardoor niet goed in je vel voelen

We kunnen armoede bestrijden door... ervoor te zorgen dat iedereen een uitkering heeft om in al zijn noodzakelijk behoeften te voorzien zonder daarvoor niet altijd tot het laatste woord verantwoording te moeten afleggen.

(Annita, huisvrouw, gehuwd, 4 kinderen, 57 jaar)

Armoede is... ongelijkheid in de wereld

We kunnen armoede bestrijden door... al het geld terug samen te leggen, en opnieuw eerlijk verdelen over landen, de lonen voor elke werkende mens hetzelfde, als uurloon. Misschien ook wat meer verdraagzaamheid onder elkaar, en een helpende hand voor de

Ik werd in de schrijfzolder geduwd
met angst ging ik binnen
met plezier ging ik buiten

mijn eerste gedicht las ik voor
en kreeg applaus van iedereen
sommige kregen kippenvel

nooit zal ik vergeten
wat dat met me deed
een positieve reactie
op mijn schrijven

een goed gevoel
vol vertrouwen ging ik terug
het gedicht 'ooit komt de dag'
gaf me kracht
om verder te gaan
een 30wtal heb ik nog geschreven

zonder een duwtje in de rug
had ik dit niet gedurfd

Sandra

ander.

(Liesbeth, arbeider – ongehuwd, 26 jaar)

Armoede is... onvoldoende voedsel, gezondheidszorg en perspectief hebben.

We kunnen armoede bestrijden door...

- Rechtvaardige verdeling van de rijkdommen in het land of regio ter plaatse.
- mensen zelfreddend leren zijn door ze in hun eigen cultuur en gebruiken te laten overleven

(Jeannine, directeur middelbare school, 62 jaar)

Armoede is... onzekerheid van een dak boven je hoofd / eten voor jezelf én je gezin te vinden.

We kunnen armoede bestrijden door... 'te praten'. Praten betekent vertrouwen geven/aandacht ge-

ven aan mensen in ARMOEDE

Armoede is... mensen zonder eten en een dak boven het hoofd. Mensen die het niet gemakkelijk hebben door ziekte, tegenslag en die hun rekeningen niet meer kunnen betalen.

We kunnen armoede bestrijden door... te begeleiden, voedsel en drinken te geven. Soms kleren. En vooral begrip opbrengen.

(Esther, geen beroep, alleenstaande, 41 jaar)

Armoede is... lijden, geen geld, moeilijk rondkomen

We kunnen armoede bestrijden door... via de regering. Meer hulp voor kids zoals vermindering op pretparken, via een pas voordelen uit halen voor te winkelen (eten)

(Marie-Laux, gelukkig gescheiden mama van 3 kinderen - arbeidster, momenteel ziekenkas, 35 jaar)

Armoede is... niet alleen een gebrek aan materiële dingen, maar ook het gebrek aan opleiding, kansen, hulp. Armoede is een vicieuze cirkel, gaat overwegend van generatie op generatie over en is heel moeilijk om uit te stappen of uit te geraken.

We kunnen armoede bestrijden door...

- de drempel bij 'hulpinstanties' te verlagen
- mensen te helpen zonder ze te betuttelen: het is niet omdat je in armoede leeft dat je dom bent!

(Eefke, Ongehuwd samenwonend, 2 kinderen, opvoedster, 33 jaar)

Armoede is... niet meer de mogelijkheid hebben om zich te voorzien in de noodzakelijk basisbehoeften om op een menswaardige manier te overleven: eten, woonst, hygiëne...

We kunnen armoede bestrijden door... een degelijke professionele begeleiding van de mensen die met armoede te maken hebben.

Armoede is... als je eens nooit iets extra kunt kopen. Altijd moeten tellen wat je maar kunt uitgeven. Schrik hebben tegen de tijd dat de rekeningen van de nutsvoorzieningen komen. En daarbij te moeten denken van hoe moet ik al die rekeningen gaan betalen.

We kunnen armoede bestrijden door... mensen zonder werk nog beter te motiveren om werk te zoeken. De mensen die om raad komen vragen bv. bij 't OCMW niet het gevoel geven dat ze minderwaardig zijn. Eerst ons Belgen steun geven in plaats van de asielzoekers voorrang te geven.

Armoede is... een tekort aan geld. Aan het gebrek van dagelijkse levensbehoefte, zonder luxe.

We kunnen armoede bestrijden door...

- Door te gaan werken, gelijk welk werk aanvaarden en intussen uit

- te kijken naar beter werk
- Minder luxe artikels aan te schaffen en te sparen.
- Prijsbewuste artikels aan te kopen
- Te leven volgens inkomen
- Meer luxe = meer werken = minder vakantie

Armoede is... een gevoel van een tekort aan zelfwaarde/waardering. Een tekort aan "het goed in uw vel voelen" - zowel innerlijk als in de maatschappij. Het gaat om psychologische armoede.

We kunnen armoede bestrijden door... meer aandacht en waardering voor de medemens zodat ieder naar waarde geschat wordt. (Paul, 58 jaar)

Armoede is... iemand die dakloos is.

We kunnen armoede bestrijden door... een eerlijke manier van geldverdeling in de wereld en in ons land.

(Gilliot, 48 jaar)

Armoede is... steeds maar moeten vechten om het allernoodzakelijkste te vinden om te (over)leven

We kunnen armoede bestrijden door... minder geld voor allerlei onderzoeken (behalve die voor de gezondheid en het welzijn) en studies en zekere sporten

(Nicole)

Armoede is... een tekort aan middelen om levensnoodzakelijke dingen te kunnen aanschaffen

- eten
- wonen
- elektriciteit enz.
- medicatie

We kunnen armoede bestrijden door... vooral reclame aan banden te leggen. Doordat wij overspoeld worden geeft men de indruk dat het leven minder waard is zonder al de aangeprezen waren, waardoor mensen zich dingen gaan aanschaffen die gemakkelijk kunnen gemist worden, en daardoor geen geld voor de steun.

Bestaansminimum zou omhoog moeten.

(Christine, huisvrouw, 57 jaar)

Armoede is... wanneer je onvoldoende (financiële) middelen hebt om een voor jou acceptabel leven te leiden

We kunnen armoede bestrijden door... een maatschappij te verwezenlijken die alle mensen leert zich voldoende te ontplooiën om zowel op geestelijk als materieel vlak goed te functioneren

(Frie, bediende, 88 jaar)

Armoede is...

- het grootste onrecht
- geen kansen krijgen om iemand te betekenen in onze maatschappij
- voor de minstbedeelden, zowel financieel, sociaal en medisch

We kunnen armoede bestrijden door... iedereen gelijke kansen en een deftig salaris te geven. Armoede wordt niet bestreden door mensen naar een voedselbank te verwijzen. Armoede bestrijden begint met een degelijke opleiding naar een menswaardig bestaan.

(Remilae, directie kleuterschool - op rust, 64 jaar)

Armoede is... niet de mogelijkheid hebben om de dagelijkse middelen aan te schaffen

We kunnen armoede bestrijden door... Armoede zal er altijd zijn

(Marie-Christine, meewerkenden echtgenoot, 48 jaar)

Armoede is... op verschillende vlakken (wonen, onderwijs,...) niet meekunnen met de maatschappij

We kunnen armoede bestrijden door... met ervaringsdeskundigen te werken

(Nicole, gepensioneerde leerkracht, 52 jaar)

Armoede is... altijd moeten rekenen of ik dat nog wel kan betalen, heb ik nog geld genoeg?

We kunnen armoede bestrijden door... Iedereen een minimum-loon of –inkomen te geven om in hun levensbehoefte te voorzien.

(Paul, mindervalide (vroeger nachtwerker), gehuwd, 4 kinderen, 58 jaar)

Armoede is... over onvoldoende middelen beschikken op financieel, emotioneel en fysiek vlak om een volwaardig en menswaardig leven te leiden.

We kunnen armoede bestrijden door... het normen- en waardesysteem terug aan te passen zodat het materialisme terug in goede banen wordt geleid.

(Sonja, Parttime gezinshulp, gehuwd, 2 kinderen, 33 jaar)

Armoede is... niet alleen op financieel gebied. Je kan ook arm zijn als je alleen bent en je gevoelens niet met anderen kan delen.

We kunnen armoede bestrijden door... meer tijd voor elkaar te maken. Luisteren naar problemen is zeer belangrijk ook al kan je er niet altijd iets aan veranderen.

(Danny, bediende, gehuwd, 2 kinderen, 52 jaar)

Armoede is... een geringer sociaal leven. Continu rekening houden met prijs-kwaliteit. Geen hulp bij huishouden dus minder tijd voor jezelf.

We kunnen armoede bestrijden door... het sociaal vangnet nog uitbreiden en het basisinkomen te verhogen.

(An, leerkracht Latijn, gescheiden, 3 kinderen, 46 jaar)

Armoede is... problemen hebben om op een menswaardige wijze te leven

We kunnen armoede bestrijden door... hulp op maat. Immers elkeen leeft verschillend

(bediende, 2 kinderen, 31 jaar)

Armoede is...

Armoede ervaar je van zodra je

een emotionele, fysieke of financiële behoefte ervaart die je op geen enkele manier kan invullen

We kunnen armoede bestrijden door... de tewerkstellingskost te doen dalen zodat bedrijven opnieuw bereid zijn om hier te investeren in arbeidsplaatsen ipv ze te verhuizen naar lageloonlanden zodat lager opgeleiden ook nog kans maken op een voldoening gevende baan. Maar hoe financieren we dan de sociale zekerheid?

(bediende, 2 kinderen, 35 jaar)

Armoede is...

- 1,5 miljoen Belgen
- slavernij
- een “levenslang” zwaar dieet
- de “zwakkere” betaald het kapitalisme
- een bevestiging van de welvaartsmaatschappij waarin de mensen ziek worden
- een onrecht
- zonder armen zouden er ook geen rijken zijn!
- ocharme?
- onzichtbaar tss rijkdom
- ongezond / sociale uitsluiting

We kunnen armoede bestrijden door... rijkdom te bestrijden en armoede niet te accepteren als norm.

Armoede is... uiteindelijk kom je niet rond met budget. Diegene die elke maand 5 EURO te kort komt, komt volgende maand 10 EURO te kort enzovoort. Dan gaat het nog alleen om eten, kleding kan je nog wel ontzien om te kopen.

We kunnen armoede bestrijden door...

Nutteloze projecten, bv. proefopstellingen weglaten, enkel door ervaren mensen op papier laten zetten. Het verstomste geld wordt beter besteed aan mensen die het geld nodig hebben (gezondheidszorg - huisvesting)

(Mindervalide, gescheiden, 2 kinderen, 55 jaar)

Armoede is... het ontbreken van bepaalde menselijke noden (vrienden, dak, eten) door een gebrek

aan kansen, ongeluk, een gebrek aan sociale vaardigheid, trauma, ziekte, ongeval, situatie waarin men geboren is en opgroeit.

We kunnen armoede bestrijden door... de maatschappij te veranderen, weg met het kapitalistische systeem, de consumptiemaatschappij in de vuilbak gooien, weg met alles wat ons onderdrukt, weg met BTW, de regering, de overheidspolitiek. Meer sociale initiatieven, openheid tot andere mensen, aanleren van sociale vaardigheden aan iedereen.

(Gert, ingenieur-architect, 23 jaar)

Armoede is... jezelf en je familie niet kunnen voorzien van de basisbehoeften: kledij, eten, drinken, woonst, elektriciteit en gas,... om zo op een min of meer comfortabele manier te leven (zonder enige vorm van luxe).

We kunnen armoede bestrijden door... In eigen land: een basisinkomen voor iedereen en minder ongelijkheid in lonen ?! Buitenland: Ik denk dat in arme landen vooraal het klimaat + de regering oorzaak is van de armoede --> kan daar iets aan worden veranderd?

(Hilde, bediende, 34 jaar)

kunst kust kut

wie in het theater trekt het gordijn op, wie laat de handeling zijn gang gaan in een uitsnijding van de werkelijkheid de vierde wand.

Maar de stad is neurotisch en chaotisch, want zij is in het land,

de Melkbrigade!

Paul

Een steuntje in de rug is belangrijk en soms nodig om stappen vooruit te zetten. Alleen is het (te) moeilijk. Hier vind je wat uitleg over Lierse organisaties of diensten waar je terecht kan.

Samenlevingsopbouw – Ons Gedacht vzw

Wat?

- Ons Gedacht vindt dat armoede een onrecht is. We zoeken oplossingen voor problemen die veel mensen in armoede ondervinden en bespreken deze met het beleid. Ons Gedacht werkt aan de thema's cultuur, sport en gezondheid.
- Je vindt bij Ons Gedacht ook een luisterend oor en informatie.
- Je leert er nieuwe mensen kennen en er is plaats voor gezelligheid en plezier!

Voor wie?

Iedereen die iets wil doen tegen armoede.

Prijs?

Gratis

Wanneer?

Dinsdag van 11u tot 17u zijn we open. Dinsdag om de twee weken is het Ons Gedacht-vergadering. Je kan ook bij Ons Gedacht terecht op andere momenten. Bel dan even zodat je niet voor een gesloten deur staat.

Waar?

Kluizestraat 37 in Lier

Anita Rimaux (anita.rimaux@
samenlevingsopbouw.be -
03/488 22 72)

Kristof Daems (kristof.daems@
samenlevingsopbouw.be -
03/488 27 73)

Samenlevingsopbouw – Kunstproeven

Wat?

- In het open atelier kan je je cre-

atief uitleven. Je kan er schilderen, schrijven, tekenen, boetseren... Ervaring is niet nodig.

- Kunstproeven organiseert verschillende workshops (drummen, gedichten schrijven, theater, digitale fotografie...) en doet cultuuruitstappen.
- Kunstproeven ijvert voor een toegankelijk cultuuraanbod voor iedereen.

Voor wie?

Voor iedereen die interesse heeft in kunst en cultuur maar de stap naar een academie of een museum te groot vindt.

Prijs?

Gratis

Wanneer?

Het Open Atelier is open op dinsdag van 17u tot 19u, woensdag van 14u tot 16u en om de twee weken op zaterdag van 14u tot 16u.

Waar?

Kluizestraat 39 (tijdens de openingsuren van het Open Atelier) of Kluizestraat 37 te Lier.
Jenne Meyvis (jenne.meyvis@
samenlevingsopbouw.be
- 03/488 22 72)

Sociaal Restaurant - Kome Nete

Wat?

In Kome Nete kan je terecht voor een lekkere en gezonde maaltijd in een gezellige sfeer. Naast eten kan je in het sociaal restaurant andere mensen leren kennen en ontmoeten.

Voor wie?

Iedereen is welkom.

Prijs?

Voor soep, hoofdgerecht en dessert betaal je:

- €6 zonder GOMOR-kaart
- €2,50 met GOMOR-kaart
- €1,50 voor kinderen tot 12 jaar

Wanneer?

- Maandag en donderdag van 17 u tot 19 u
- Woensdag van 12 u tot 13.30 u

Waar?

Maasfortbaan 13 in Lier (dichtbij de Veemarkt)
Nathalie Boschmans (info@vzw-
goedgevoel.be - 0484/08 97 26)

Sociale Kruidenier – 't Hofke

Wat?

Sociale kruidenier 't Hofke verstrekt gratis, of zeer goedkoop, eten of andere basisproducten (bijvoorbeeld shampoo).

Voor wie?

Je kan bij 't Hofke terecht als het OCMW je doorverwijst. Een maatschappelijk werker bekijkt, samen met jou, of je in aanmerking komt.

Prijs?

Een deel van het eten is gratis. Voor wat we verkopen, vertrekken we van de "rode prijs" bij Colruyt voor een vergelijkbaar product. Daarop berekent 't Hofke nog een korting (nu is die korting 20%, het is de bedoeling te gaan tot 60% korting).

Wanneer?

Meer informatie over de openingsmomenten krijg je van de persoon die je doorverwijst.

Waar?

Maasfortbaan 13 in Lier (dichtbij de Veemarkt)

GOMOR

Wat?

De GOMOR is een kortingskaart van de stad Lier. Met de GOMOR kan je deelnemen aan culturele, sportieve of ontmoetingsactiviteiten aan een verminderd tarief. In de GOMOR-GAZET zie je welke activiteiten (bv. zwemmen, sportclubs, uitstappen, speelpleinwerking) er zijn.

Voor wie?

Voor inwoners van Lier of Koningshooikt die voldoen aan één van de volgende voorwaarden:

- Recht hebben op een verhoogde tegemoetkoming bij het ziekenfonds (vroeger WIGW- statuut of het nieuwe aanvullende OMNIO-statuuut)
- Recht hebben op een leefloon
- In begeleiding zijn bij het OCMW voor een hoge schuldenlast
- In collectieve schuldenregeling zijn bij een bemiddelaar
- Ieder gezinslid heeft recht op een GOMOR.

Prijs?

De GOMOR zelf is gratis. Om deel te nemen aan een activiteit betaal je een kleine bijdrage of soms niets.

Wanneer?

De welzijnsdienst is open van maandag tot vrijdag van 9 tot 12u. Op maandag en woensdag ook van 14u tot 16u.

Waar?

Vraag een attest aan je ziekenfonds, het OCMW of bemiddelaar. Alle gezinsleden moeten op het attest vermeld staan. Met dat attest ga je naar de stedelijke welzijnsdienst van Lier (Kluizestraat 39). Zij maken je GOMOR.

Martine Van Itterbeeck (welzijn@lier.be - 03/488 46 45)

Een duwtje in de rug

wil je aan sport
doen,
maar je durft niet

wil je van cultuur
proeven
en je durft niet
alleen te gaan

heb je een probleem
en je kan de eerste stap niet zetten
want je twijfelt
of je bent onzeker
dan is dat laatste duwtje in de rug
een goede steun
om die stap te zetten

Linda

Straathoekwerk

Wat?

Bij het straathoekwerk kan je terecht voor:

- een luisterend oor
- ondersteuning bij de stappen die je zet
- informatie
- doorverwijzing naar of bemiddeling met diensten die je kunnen helpen met vragen of problemen

Voor wie?

Voor iedereen die zich in een moeilijke situatie bevindt.

Prijs?

Gratis

Waar te bereiken?

Kluizestraat 39 op de 1ste verdieping

Kurt Vereycken (kurt.vereycken@lier.be - 0477 / 22 51 82)

Viki Mertens (viki.mertens@lier.be - 0479 / 90 00 24)

Open School

Wat?

Open School organiseert opleidingen voor laaggeschoolde volwassenen:

- Nederlands moedertaal
- Computer
- Maatschappelijke Oriëntatie
- Opstapcursussen Engels
- Nederlands als tweede taal (NT2)
- Alfabetisering Nederlands als tweede taal (Alfa NT2)

Voor wie?

Voor volwassenen met een beperkte of onafgewerkte schoolloopbaan die hun basisvaardigheden willen opfrissen of versterken.

Prijs?

De cursussen zijn gratis. Je betaalt alleen een kleine bijdrage voor kopies.

Wanneer?

Open School heeft meer informatie over wanneer de lessen plaatsvinden.

Waar?

De Heyderstraat 44 in Lier
lier@cbe-openschool.be
03/488 68 86

D' Amandelboom**Wat?**

D'Amandelboom is een ontmoetingshuis. Iedere bezoeker wordt er vriendelijk onthaald en mag er zich thuis voelen. Zin in een babbeltje, op zoek naar nieuwe vrienden, hou je van muziek, een gezelschapspelletje, luilekkerniet-sen : van harte welkom!

Voor wie?

Iedereen is welkom. Extra aandacht gaat uit naar bezoekers met een psychiatrische achtergrond.

Prijs?

De toegang is gratis.

Wanneer?

- maandag 19 u tot 22 u
- dinsdag 13.30 u tot 16.30 u

- vrijdag 13 u tot 16 u

Waar?

Maasfortbaan 13 in Lier (dichtbij de Veemarkt)
Leen Van Hilst (leen.van.hilst@fracarita.org - 03/ 455 75 31)

De Samenhang**Wat?**

De Samenhang is een werking voor jongeren. Eerst eten we samen en daarna staat er een leuke activiteit (filmavond, kwis, zwemmen ...) op het programma.

Voor wie?

Alle jongeren van 12 tot 25 jaar zijn welkom. Er is wel extra aandacht voor jongeren die het thuis, op school of elders wat moeilijker hebben.

Prijs?

Gratis. Alleen de laatste woensdag van de maand vragen we een bijdrage van €1.

Wanneer?

Iedere woensdagavond van 18u tot 22u.

Waar?

Jeugdcentrum Moevment - Aarschotsesteenweg 1 in Lier

Contactpersoon?

Raf Van Houtven (raf.vanhoutven@lier.be - 03/ 480 36 30)
Karo Opdebeeck (karo.opdebeeck@lier.be - 03/ 480 36 30)

OCMW Lier**Wat?**

Het OCMW van Lier biedt:

- informatie, advies en administratieve hulp
- psychosociale begeleiding
- financiële hulpverlening
- budgetbeheer en schuldbemiddeling
- organiseert opvang voor asielzoekers

Voor wie?

Voor alle inwoners van Lier.

Prijs?

De begeleiding en ondersteuning is gratis.

Wanneer?

Elke werkdag tussen 9u en 11.30u en 14u en 16u.

Waar?

Mechelsestraat 18 in Lier
welzijn@ocmwlier.be
03/491 39 70

Ik ga alle dag de collega-ploeg versterken
om de arbeiders te helpen met werken
ik word helemaal stijf en stug
door mijn kromme rug
maar toch voel ik me gelukkig en voldaan
als mijn taken goed zijn gedaan
en vrijdagavond gaan we op het ritme van de muziek bewegen
al voel ik mij soms wat verlegen
maar de dansvloer is voor iedereen
dus voel je niet afgezonderd of alleen
de flitsen op de dansvloer zijn niet gezond
mensen met epilepsie vallen erdoor op de grond.

Tamara Cox

Deze uitgave kwam tot stand met de samenwerking van:

Ons gedacht vzw, de Lierse vereniging waar armen het woord nemen. Je kan ons vinden in de Kluizestraat 37 te Lier. Iedere dinsdag tussen 11u en 17u ben je welkom in ons praatcafé voor een tas koffie, een luisterend oor of een gezellige babbel. Twee keer per maand komen we op dinsdagavond bijeen in de Kluis om te praten over wat we aan armoede in Lier graag zouden veranderd zien. Momenteel werken we vooral rond cultuur, sport en gezondheid. We starten de avond met een gezellige broodmaaltijd. Heb je zin om erbij te zijn? Dan ben je van harte welkom...

Samenlevingsopbouw ondersteunt mensen in armoede om basis-rechten effectief te realiseren. Dit doen we in samenspraak met het lokale beleid. Samen gaan we naar een socialer Lier... Wil je meer weten over onze werking of reageren op De Nete? Bel dan naar Anita, Kristof of Jenne op het nummer 03 488 22 72 of kom gewoon langs, Kluizestraat 37 te Lier. Mailen kan op: Jenne.meyvis@samenvlevingsopbouw.be, Kristof.daems@samenvlevingsopbouw.be of Anita.rimau@samenvlevingsopbouw.be.

De basisschakel heeft als deelwerking van de stedelijke welzijnsdienst specifiek aandacht voor mensen in (kans)armoede, die door hun probleemsituatie, op dikwijls verschillende levensdomeinen, niet of slechts gedeeltelijk kunnen participeren aan het maatschappelijk leven. Via verschillende acties, eigen activiteiten en samenwerking met andere diensten worden participatiedrempels weggewerkt en wordt cultuur, ontspanning, vorming,... voor iedereen toegankelijk. Info: De Kluis, Kluizestraat 39 (eerste verdieping). E-mail: basisschakel@lier.be Tel: 03 488 46 45 – 0497 52 94 76. Bereikbaar op afspraak.

Open school biedt opleidingen onder vrienden. (Beter) leren lezen, rekenen, computeren,... De Heyderstraat 44 - 2500 Lier. Tel: 03 488 68 86. Fax: 03 480 81 44. E-mail: lier@cbemechelen.be.